ANUL IX No. 1068 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 13 Iunie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . Lei 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

LA ORDINEA ZILEI

Rugby asociativ

Nicăeri antitezele nu-şi găsesc o mai promptă utilizare ca în rugby. Vorbim fireşte de rugbyul român.

Prin definiţie, jocul este de asociaţie şi mai mult sau mai puţin, matahalele sportive ale maniei de a se împunge cu capul, scuzând inferioritatea aceasta zoologică prin cuvântul franţuzesc „mêllé", îl practică asociat.

Aceasta nu-i împiedică însă să se duşmănească — în baza aceleaşi inferiorităţi — până la deplasări de glesne şi rotule, şi să-şi procure reciproc concedii medicale pentru fixarea claviculelor îmbrâncite de intervenţii ceva cam prea convingătoare.

Dar despărţiţi pe teren, pentru graţiozităţi cari ar putea foarte bine să intre uneori în sfera de preocupări a Parchetului, rugbyştii români găsesc formula care-i să-i împace din nou şi imediat, pe parchetul birtului cu brânză şi cu jazz, din capul Federaţiei.

O a doua contrazicere.

Şi însfârşit, după câteva minute de armonie, în raza sprițurilor de cari vorbim, să înceapă iar să se împungă şi să se tăvălească, la primul semnal de începere al unui nou match.

Cu toate acestea însă, rugbyştii români sunt pătrunşi de cel mai complect spirit de asociaţie. Şi dacă n'au dovedit-o până acum, este pentrucă niciodată nu li s'a dat ocazia... pe care C. F. R.-eul le-a servit-o de curând larg şi la timp.

Intenţionând să-şi completeze activitatea sportivă prin înfiinţarea unei secţiuni de rugby, C. F. R.-eul ale cărui posibilităţi ar fi trebuit să întâlnească pretutindeni solicitudine — s'a trezit deodată blocat de o lipsă de înţelegere surprinzătoare.

Lezaţi în tradiţia de a-şi discuta întâetatea mereu între Stadiu şi Sportul Studenţesc, vătafii împungerilor rugbyste, n'au vrut să admită imixtiunea unui nou venit.

Şi înfrăţiţi printr'o solidaritate care contrazice istoria de veacuri a rugbyului român, au construit subit un bloc menit să înăbuşe intenţiile de bună dispoziţie pentru sport ale C. F. R.-eului, făcând toate greutăţile pe cari puteau să le facă.

Că C. F. R-eul îşi va face totuşi secţie de rugby, este cert. Că atitudinea prin nimic explicabilă a pârcălabilor rugbyşti este reprobabilă, de-asemeni.

Tot atât de adevărat este însă că — însfârşit — clica dela şosea a dovedit o solidaritate care i-a fost pusă întotdeauna la îndoială.

...Dar care n'ar fi pierdut nimic dacă s'ar fi manifestat într'un scop ceva mai util.

GEORGE FULGA

ATLETISM

UN NOU RECORD MONDIAL PE 800 METRI

Atletul Bob Eastman dela colegiul din Stanford (California) care s'a impus în ultimul timp prin repetate victorii şi care este fără îndoială cel mai calificat reprezentant al Statelor Unite la jocurile olimpice, încercând în mod oficial, a alergat 800 m. în 1 m. [illegible] sec. ameliorând astfel cu opt zecimi de secundă recordul lui Seva Martin. In acelaş timp şi-a ameliorat propriul său record la 880 yardzi (804 m.) alergând în 1 m. [illegible] s. 9. Vechiul record a fost de 1 m. 51 s.

FOOT-BALL

O strălucită victorie românească

România a învins Franţa cu 6-3 (3-0)

România a învins Franţa.

Nu este în propoziţiunea de mai sus nimic neaşteptat. Aproape toată lumea, vorbind fireşte de acei cari pot să drămuiască cu oarecari pretenţii raportul de valori internaţionale pe tărâm sportiv, a prevăzut victoria aceasta.

Ba chiar, au fost câţiva cari ca şi noi, au indicat-o la o bună diferenţă de puncte.

Şi totuşi, niciuna din victoriile noastre internaţionale, asupra Jugoslaviei, asupra Austriei, sau asupra Greciei, n'a condensat mai mult entusiasm, mai multă satisfacţie generală, decât succesul de eri. Care este dedeparte cea mai netedă victorie din câte am obţinut.

Nu s'a cutremurat desigur O. N. E. F.-ul sub aplauze. N'au tros nit tribunele de duduitul unui vacarm din care să se desprindă clar, bucuria de a vedea culorile noastre triumfând într'o nouă probă. Şi nu s'au împreunat cele două mormane de spectatori — dela tribună şi peluză — într'o deslănţuire de vociferări cari să amintească în parte cel puţin, aspectul galeriilor din străinătate.

Spectatorul bucureştean nu se înfierbântă decât cu foarte multă greutate. Din când în când un «Hai România» sau «Bravo Wetzer», şi atât.

Independent de calmul acesta însă şi de sgârcenia de aplauze cari au răscumpărat fazele extrem de susţinute ale matchului de eri, victoria asupra Franţei este cea mai expresivă victorie naţională.

Blocat la satisfacţiile realizate de două sau de trei ori pe an cu concursul Bulgariei sau Jugoslaviei, foot-ballul românesc a eşit însfârşit, la aerul ozonat al adevăratelor succese. Şi din acest punct de vedere, Franţa este cel mai indicat pilon.

Invinşi de extremă justeţe de Italia — învingătoare la rândul ei a Cehoslovaciei şi egală de curând cu Ungaria, Francezii reprezintă astăzi cea mai bună formă pe care au deţinut-o vreodată. Şi pe care au şi dovedit-o de altfel în fazele de prelungită dominare pe cari le-au reuşit asupra noastră ca şi în cele două goaluri pe cari le-au marcat în repriza doua la mai puţin de un minut interval.

Incât victoria noastră este produsul indiscutabil al unei superiorităţi asupra unui adversar consacrat şi în cele mai fericite condiţii de reprezentare.

Am jucat bine. Am destrămat agilitatea din prima repriză a unui adversar a cărui esenţială calitate este viteza. L-am bătut cu propriile lui arme, în această primă jumătate de timp, marcând unul după altul trei puncte şi am trăit în a doua repriză pe technică şi eficacitate.

Şi am învins.

Orice alt comentariu este de prisos. S'ar putea întâmpla ca jucătorii francezi cari aveau pretenţia înainte de match, să ne privească «en maître» să fie jenaţi de rezultat. Au şi motiv de altfel. Iar cei câţiva gazetari parizieni cari însoţesc echipa franceză să fie surprinşi.

Şi să se mire şi astăzi cum a fost povestea cu cele şase (cât p'aci să fie şapte) puncte servite de un adversar căruia nu-i dădeau decât o importanţă relativă.

Nedumerirea aceasta se va înscrie desigur în gazetele franceze.

Şi când alături de 6—3 — rezultatul brut al matchului România—Franţa — vor înflori consideraţiile domnului Pfeyforkorn redactor de football la «L'Auto», sau ale domnului Gambardella dela «Match»—o altă somiate în materie, de faţă la înfrângerea Franţei, Apusul îşi va da seama că la Porţile de fer există o reprezentativă care s'a consolidat îndeajuns, şi care poate să ameninţe astăzi hegemonia sportivă a multor ţări.

Va răbufni în presa străină, constrânsă să comenteze rezultatul, adevăratul aspect al footballului românesc — asfixiat atâţia ani de mereu aceleaşi întâlniri balcanice, şi vom fi instauraţi în prestigiul pe care eri l-am justificat cu prisosinţă.

INVINGATORII

SAPTAMANA

Bucureştenii au trăit o săptămână de football intens. Partide de toate nuanţele şi de toate calibrele s'au condensat pe parcursul câtorva zile de emoţii pentru toţi, de speranţe pentru unii şi decepţii pentru alţii. Vârful piramidei, întruchipat de matchul cu Franţa, le-a avut pe toate şi încă din plin. In definitiv nici nu se putea altfel dacă ţinem seamă că avem şi noi o soră mai mare, căreia buna creştere ne obliga să-i dăm consideraţia şi respectul cuvenit

Nu-i mai puţin adevărat însă că din condescendenţă pentru vârsta şi situaţia ei socială, n'am făcut tot ceeace s'ar fi putut face pentruca footballul românesc să devină şi mai cunoscut decât este astăzi, acolo unde un rezultat mare se drămueşte cu balanţa mică de spiţer şi unde aveam de multă vreme dreptul să figurăm printre protagonişti. Dar, am fi ingraţi dacă am desconsidera un 6—3, care putea fi foarte bine 6—1, 7—1, 8, 9 şi aşa mai departe, cu atât mai mult cu cât a fost fructul unei lupte care era cât pe aci să degenereze în mardeală neaoş românească...

Noroc însă că bătaia între «fraţi» nu are nici odată urmări prea grave, aşa că toţi cei 22 jucători, inclusiv arbitrul, au părăsit nevătămaţi terenul în acordul unei «sârbe» de frăţietate şi pace bună...

Dacă ploaia de goaluri din partida de Duminică n'a surprins, cu atât mai mult cu cât norii ameninţători au fost prezenţi la match, a mirat însă potopul căzut din senin pe capul Tricolorului—Ploeşti în matchul de Sâmbătă cu Venus. Dar orice necaz cu învăţătura sa, aşa că deşi a plecat încovoiat de greutatea celor 9 puncte, Tricolorul ştie astăzi că «odată vede naşu...» E cazul însă să se releve sportivitatea nefericitor ploeşteni, cari, deşi ştiau ce-i aşteaptă, au preferat să rejoace o partidă dinainte pierdută, decât să fie arătaţi cu degetul pe stradă. Că astăzi din eroi, au devenit umili disgraţiaţi în republica municipală, asta-i altă chestie.

Principiul a fost însă salvat, şi odată cu el, esenţialul...

Cu un scor mai mic, dar cu efect mai mare, Sportul Studenţesc a înregistrat Duminică o bine-meritată victorie în matchul de baraj cu Belvedere, care are odată în plus prilejul să mediteze la adevărul crud al bătrânescului «nu aduce anul, ce aduce ceasul». Iar studenţii footballişti au realizat la Cluj fără bătae de cap un rotund 6—0 cu studenţii polonezi, dispuşi să participe cu modestele lor resurse la săptămâna naţională a victoriilor româneşti.

In celelalte sporturi, mici hârţueli protocolare la tennis şi goana disperată după premiu, la motociclism, cu lume multă, urale, entuziasm şi respectivele articole de sezon.

L. ROSIANU

BOX

Marcel Thil campion mondial

Gorilla Jones, descalificat în repriza 11-a

Sâmbătă seara s'a disputat la «Parc des Princes» din Paris matchul dintre campionul Franţei la categoria mijlocie, Marcel Thil şi negrul american Gorilla Jones, campionul mondial la aceiaşi categorie. Această partidă cu care s'a inaugurat arena de box de pe marele velodrom parisian, a suscitat un interes covârşitor, cu atât mai mult cu cât Thil ataca pentru prima oară un titlu mondial.

Au asistat peste 40.000 persoane la o dispută, care deşi nu s'a terminat în cele mai fericite condiţiuni — în sensul că decizia a dat loc la contestaţii — a fost totuşi destul de atractioasă pentru a cuceri din plin aplauzele spectatorilor.

Thil, a dobândit titlul deţinut de Gorilla Jones prin descalificare în repriza 11-a, pentru box nereglementar.

Matchul s'a început într'o alură foarte vie. Negrul atacă furios şi reuşeşte câteva lovituri în plin, dar nu poate împedica pe Thil să recupereze şi chiar să acumuleze un număr de puncte cari să-i dea dreptul să spere la un rezultat favorabil. După repriza patra negrul revine puternic şi reduce avantajul luat de

Thil, care reia la rându-i ofensiva, reuşind să plaseze câteva crochete formidabile. Publicul ovaţionează sgomotos pe francez, care din ce în ce mai bine pune adesea în dificultate pe Jones. Acesta, care s'a prezentat la început într'o ţinută sportivă irepro

(Continuare în pag. II-a)

[illegible]

Campionatele internaţionale ale Romaniei

Public mult. Tribunele pline. D. Caracostea ca întotdeauna la asemenea ocazii, enervat la culme. Ba din cauza jucătorilor cari îndrăsnesc să ceară mingi, ba din cauza lui Todorowski, care se mişcă alene, calm şi resemnat.

Mişu amuză galeria. Nişte fluturi nevinovaţi au avut obrăsnicia să se stabilizeze pe terenul central tocmai când juca d-sa. Cu ajutorul arbitrilor şi a băeţilor de mingi a pornit o vânătoare de fluturi. Pe un alt teren d-ra Adamoff atrage aplauzele publicului, în timp ce Botez şi Hamburger joacă un match lung — lung şi cu mare răbdare. Dar să trecem la rezultatele technice: In simplul domni semifinaliştii sunt deja cunoscuţi: germanul Haensch avantajat de tragerea la sorţi nu a avut nici un adversar serios ca să ajungă acolo. Botez, adversarul lui în semifinală, a depus mult mai multă muncă şi apariţia lui în semifinală este desigur o surpriză. Jucând jocul său de regularitate a reuşit să elimine succesiv pe Hamburger, Mişu şi Bunea cu scoruri destul de categorice. Mai cu seamă victoria asupra lui Mişu a fost viu aplaudată de public.

Cantacuzino, cu toată oboseala unei curse de motociclism susţinută dimineaţa pe velodrom, învinge pe Reti după ce înainte bătuse nu fără greutate pe grecul Xydis. Pulieff a ajuns şi el în semifinală bătând pe San Galli învingătorul germanului Goldschmidt.

Azi vor avea loc deci semifinalele Botez-Haensch şi Pulieff, Cantacuzino,

Simplul doamne a ajuns şi el în faza decisivă. D-ra Golescu în formă excelentă învinge pe d-ra Lenos, campioana Greciei în două seturi şi se întâlneşte în finală cu d-ra Adamoff, care în drumul ei spre finală a învins toate adversarele cu scoruri categorice.

La dublu domni Reti-Bunea au ajuns în finală bătând greu pe Hamburger - Schmidt şi dispunând în semifinală de Haensch - Goldschmidt cari au jucat foarte slab. Cealaltă semifinală se dispută între Botez-Cantacuzino şi Pulieff Krupenski, primii învingând înainte pe San Galli-Castori, iar ultimii dispunând într'un match foarte frumos de Mişu-Xydis.

In dublu mixt o surpriză: Botez — d-na Caracostea înving Reti d-ra Astori în două seturi rapi-

(Continuare în pag. IV-a)

MOTOCICLISM

Bertram învingător la Velodrom

S'AU BATUT TOATE RECORDURILE PISTEI ŞI ASISTENŢEI

Velodromul Moto clubului român, a cunoscut eri dimineaţă, cel mai frumos succes din scurta doar prodigioasa sa activitate. Făgăduitoarea întâlnire germano austro-română a corespuns în întregime aşteptărilor, şi a făcut ca motociclismul românesc să înscrie o nouă pagină de glorie în analele lui.

Moto clubul român şi ziarul „Dimineaţa" cari au colaborat la isbândirea celui mai frumos succes al sportului cu motor la noi, merită toate elogiile. Formaţia din şoseaua Ştefan cel Mare, în special, dând alergătorilor noştri ocazia să progreseze pe acest tărâm, face o operă, pe care puţine din grupările sportive româneşti, au reuşit să o ducă la bun sfârşit. D-l Nicolae Jilescu, preşedintele M. C. R.-ului şi neobosiţii lui colaboratori au avut Duminică o satisfacţie binemeritată şi, dacă astăzi încă, se găsesc detractori ai selectei grupări, cauza trebue căutată în patima pe care o parte dintre vizitatorii velodromului, o pun, în serviciul unei cauze străine de interesele sportului românesc în general.

Animaţia de eri, după velodrom ne îndreptăţeşte să credem că viitorul motociclismului, este asigurat la noi. Fără niciun fel de exagerare, putem spune că vasta incintă era o mare de capete. Peste 8.000 spectatori se îngrămădiseră să urmărească fazele impresionante ale întâlnirei germano-austro-romăne.

Duelul Friederich Cerny-Bertram, pe care noi l-am prevăzut în numărul anterior marei întâlniri, nu a fost cu nimic mai prejos promisiunilor. Austriac şi german, au luptat cu preţul ultimelor eforturi, pentru a asigura triumful culorilor respective. Alături de ei, Nicolae Ionescu-Cristea şi Constantin Cantacuzino s'au întrecut în a ne arăta lucruri cu adevărat minunate.

Victoria a revenit germanului Bertram dar, ea putea să fie tot atât de bine apanajul lui Ionescu-Cristea sau lui Friederich Cerny. Norocul a jucat mare rol în această competiţiune şi el şi-a spus cuvântul, în ultimele faze ale întrecerei. Nu vrem să spunem prin aceasta că victoria a rămas de partea unui alergător lipsit de valoare. Bertram a câştigut în mare campion însă, în ghinionul lui, a avut noroc cu carul, lucru ce nu se poate spune de Cristea şi Cerny. Reprezentantul nostru a avut nenorocul să se răstoarne în cea de a doua serie a competiţiunei şi să facă acelaş lucru în finala ce l-a pus în faţa lui Bertram. Şi de notat că Nicolae Ionescu-Cristea, conducea cu autoritate în momentul accidentului. Un tur şi ceva mai departe, el ar fi fost câştigătorul cursei. Bineînţeles că, victoria lui ar fi fost norocoasă, întrucât, oricât de buni români am fi, trebue să recunoaştem un lucru: atât Bertram cât şi Cerny sunt alergători net superiori reprezentantului nostru. Pentru a dovedi acest lucru, este suficient să ne adresăm rezultatelor technice, ale competiţiunei.

Trecând peste chestiunea superiorităţei pe teren, vom spune că, pista velodromului nostru a cunoscut recorduri noi. Intâi Bertram şi apoi Cerny, au pulverizat, pur şi simplu, toate timpurile existente şi dacă două pene nu i-ar fi împiedicat în acţiune, suntem siguri că şi noile recorduri ar fi avut soarta precedentelor.

(Continuarea în pagina II-a)